

Underbilag 2 til bilag 4.

DE SAMVIRKENDE DANSKE
LANDBOFORENINGER

12. november 1962.

Kommentarer til principskitse af 7. november 1962.

Landboforeningernes sigte med ændringerne i jordlovgivningen er, som angivet indledningsvis i skitsen, gennem planlægning at opnå den bedst mulige udnyttelse af Danmarks jord, at sikre en harmonisk strukturtilpasning og at skaffe landbrugets unge de bedst mulige adgangsbetinger til jorden. Man er af den opfattelse, at det fortsat vil være både samfundsøkonomisk og landbrugsøkonomisk fordelagtigt at opretholde et stort antal selvstændige landbrugsbedrifter, hvor ejer og bruger er samme person. For at skabe baggrund herfor må det undgås, at landbrugsjendommenes prisniveau påvirkes væsentligt af indenlandske såvel som udenlandske efterspørgere, som ikke skal leve af at være landmænd, ligesom det må undgås, at der frit kan foretages store jordsamlinger. På den anden side må man gennem sammenlægninger og ved at tillade samdrift give mulighed for en tilpasning af bedriftsstørrelserne til den tekniske og den økonomiske udvikling.

Ad I. planlægning.

Ved en gennemgribende lands- og egnsplanlægning vil man være i stand til at forhindre en tilfældig og uhensigtsmæssig udstykning og bebyggelse. Sammenhængende bebyggelse bør først kunne ske, når et areal er overført til byggezone. De meget høje grundpriser omkring byerne i disse år har i høj grad deres rod i, at der er inddraget for små arealer til byggezoner (indzoner). Derfor bør byudviklingsloven snarest moderniseres. Ved en aktiv byudviklingspolitik vil man tage toppen af grundprisstigningerne.

Vedrørende landsplanlægningen ønsker landboforeningerne at fremme en politik, der går ind for *aktivt* at lede udviklingen

imod en kraftigere byudvikling af landets vestlige egne. Det vil give en bedre befolkningsgeografisk balance, og det åbner endvidere mulighed for, at en betydelig del af byudviklingen kan foregå på jorder, der ligger omkring dyrkningsgrænsen.

Ad II. Jordens vurdering og beskatning.

Man bør fremtidig i ejendomsskattemæssig henseende skarpt skelne mellem den jord, der ved planlægningen er forbeholdt jordbrugsmæssig udnyttelse, og den jord, der frigives til byggeformål. Man ønsker således den rene landbrugsjord vurderet alene efter dens jordbrugsmæssige værdi og beskatningen af den egentlige landbrugsjord ophævet.

Når det ved planlægningen fastlægges, at jorden udenfor byggezonerne kun må udnyttes af jordbrugserhvervene, følger det naturligt, at jorden ikke skal vurderes højere end dens jordbrugsmæssige værdi. Herved falder hele den oprindelige begrundelse for ejendomsbeskatningen væk. De prisstigninger, der vil ske for jorden, vil nemlig alene være betinget af udviklingen i landbrugs-konjunkturerne og i det almindelige prisniveau. Ganske vist vil der kunne gøre sig spekulation gældende lige udenfor byggezonerne på arealer, som snarest forventes overført til byggezoner, men dette vil kunne modvirkes ved, at den beskatning eller inddragning af fortjeneste, der vil ske, når der sker salg i byggezonen, i fremtiden principielt skal ske på grundlag af forskellen mellem salgsprisen og den senest foretagne ejendomsvurdering, inden ejendommen blev overført til byggezone.

Til gengæld for skattefritagelsen af almindelig landbrugsjord vil det være konsekvent at foretage en stærkere beskatning af de fortjenester, der opnås i byggezonerne. Men